

Underlag till svensk ståndpunkt inför EU-förhandling – översyn av den nya lagstiftningsramen för produkter (NLF)

Implementeringsrådets bidrag till svensk ståndpunkt är följande:

- Håll ihop förhandlingarna om samtliga rättsakter i översynen. Låt inte standardiseringsdelarna förhandlas utan helhetssyn.
- Värna det som redan fungerar väl, särskilt NLF:s grundprinciper. Se till att eventuella ändringar föregås av en grundlig behovs- och konsekvensanalys.
- Verka för att harmoniserade standarder fortsatt ska vara det primära verktyget för att identifiera tekniska lösningar för att visa regelefterlevnad. Gemensamma specifikationer bör endast användas som ett undantagsinstrument.
- Sträva efter koherens mellan angränsande regelverk.
- Främja digitalisering och digitala produktpass, men skynda långsamt.
- Verka för ett fungerande samspel mellan NLF och den kommande akten om cirkulär ekonomi. Nyckelbegrepp som ”återbrukad”, ”renoverad” och ”väsentligt förändrad produkt” behöver definieras på ett tydligt men pragmatiskt sätt. EU:s avfallsregler behöver ses över och harmoniseras ytterligare för att underlätta handel med sekundärmaterial, biprodukter och återbrukat material.
- Verka för en bättre och mer koordinerad marknads kontroll av produkter, särskilt från tredje land, och att ansvaret vid e-handel från tredje land tydliggörs.

1. Implementeringsrådets uppgift

Implementeringsrådet har i uppgift att bistå regeringen i arbetet med att stärka svenska företags konkurrenskraft genom att undvika implementering över miniminivån och motverka omotiverade regelbördor samt minska administrativa kostnader och andra fullgörandekostnader vid genomförande av EU:s regelverk i svensk rätt. Implementeringsrådets arbete ska utgå ifrån ett företagsperspektiv.

Implementeringsrådet ska lämna underlag och rekommendationer till regeringen, dels som bidrag till svenska ståndpunkter i förhandlingar, dels om hur EU-rättsakter kan genomföras i svensk rätt på ett sätt som inte är mer långtgående ur ett företagsperspektiv än vad rättsakterna kräver.

Implementeringsrådets arbete har sin utgångspunkt i problembeskrivningar som förmedlats till rådet, främst från branschorganisationer och deras medlemsföretag. Under arbetet med underlagen tas också kontakter med andra som är insatta i respektive sakområde, till exempel myndigheter. Mot bakgrund av den information som inhämtats gör rådet en sammanvägd och självständig bedömning av hur företagsperspektivet kan tillgodoses på ett ändamålsenligt sätt i varje enskilt fall.

I framtagandet av detta yttrande har rådet främst använt sig av information och underlag som inkommit i kontakter med Svenskt Näringsliv, Teknikföretagen, Svensk Handel, Trä- och Möbelföretagen, Association of Swedish Beauty Brands (ASBB), Sveriges Åkeriföretag och Golvbranschen.

2. Berörda förslag till EU-rättsakter

Översynen omfattar

- beslut (EG) 768/2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter
 - förordning (EG) 765/2008 om krav för ackreditering och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter
- (dessa två rättsakter kallas även "the new legislative framework", NLF, "den nya lagstiftningsramen" på svenska)
- förordning (EU) 2019/1020 om marknads kontroll och överensstämmelse för produkter

Det finns vissa indikationer på att kommissionen kan komma att presentera översynen som ett lagstiftningsförslag, European Product Act (EPA), som eventuellt innebär att alla, eller några av rättsakterna ovan slås samman.

Även förordning (EU) 1025/2012 om europeisk standardisering är föremål för översyn, eventuellt med en annan tidsram, men det finns indikationer på att även denna revidering kan presenteras inom ramen för EPA.

3. Mål och syfte med förslaget enligt kommissionen

Den nya lagstiftningsramen behöver enligt kommissionen uppdateras på grund av marknadsutveckling, cirkularitet och digitala förändringar. Initiativet ska ta itu med brister i den nya lagstiftningsramen som påverkar företag och medlemsländernas myndigheter genom att skapa onödiga regelbördor, liksom marknadsmisslyckanden eller brister i lagstiftningen såsom

- i) brist på information i rätt tid om produktöverensstämmelse
- ii) outnyttjad potential för cirkularitet och
- iii) bristande konsumentmedvetenhet om innebörden av CE-märkning och vilseledande marknadsföring.

Kommissionen anger att lagstiftningsändringar kan komma att avse

- i) att öka den digitala integrationen genom det obligatoriska digitala produktpasset (DPP),
- ii) att se över processen för bedömning av överensstämmelse,
- iii) att anpassa definitionerna till de definitioner som fastställts i den senaste EU-lagstiftningen, såsom förordning (EU) 2019/1020 om marknadskontroll,
- iv) att öka tydligheten och effektiviteten i hur anmälda organ fungerar och stärka tillsynen av dem och
- v) att säkerställa snabba och konsekventa åtgärder mot felaktiga och farliga produkter i medlemsländerna.

4. Var i processen befinner sig förslaget?

EU-kommissionen har avslutat ett offentligt samråd om översynen den 4 februari 2026 och förslaget är aviserat att presenteras under det tredje kvartalet 2026. Förslaget till reviderad förordning om europeisk standardisering är aviserat till det andra kvartalet 2026 och det offentliga samrådet om denna förordning avslutades den 17 december 2025.

5. Ansvarigt departement

Utrikesdepartementet

6. Lägesbeskrivning ur ett svenskt företagsperspektiv

Att den inre marknaden är en av EU:s mest strategiska tillgångar är något som det svenska näringslivet ofta framhåller. En fungerande inre marknad ger förutsättningar för företagen att skapa jobb, satsa på innovation och generera tillväxt. Det koncept som EU:s lagstiftningsram för produkter representerar är en mycket viktig del i förverkligandet av den inre marknaden och den fria rörligheten för produkter.

Av den utvärdering som kommissionen gjorde 2022¹ framgår att EU:s lagstiftningsram för produkter värdesätts högt av dess intressenter. Stora strategiska fördelar som framhålls är att NLF bidrar till att öka den globala relevansen av EU-regleringar, främjar den fria rörligheten för varor på den inre marknaden och ökar EU:s industriella konkurrenskraft.

Mot den bakgrunden förtjänar det att påpekas att mycket fungerar väl med dagens europeiska lagstiftningsram för produkter och att företagens behov av stabila och förutsebara spelregler gör att ändringar utan en ordentlig behovsanalys bör undvikas. Det som redan fungerar väl bör värnas.

Mycket högt prioriterat av näringslivet är att få ner den samlade regelbördan och de kumulativa kostnaderna för företagen förknippade med regel- efterlevnad. Företrädare för näringslivet tecknar en bild av att regelbördan blivit så hög i Europa i dagsläget så att företagen i allt större utsträckning överväger att flytta produktion utanför EU. Till det kommer de företag som lägger ner sin verksamhet för att de upplever att de inte kan fortsätta driva sin verksamhet med lönsamhet. Av en nyligen publicerad rapport från Svenskt Näringsliv² framgår att regelbörda och byråkrati upplevs som det näst största tillväxthindret i Sverige, efter svårigheter att hitta personal med relevant kompetens. NNR:s Regelbarometer 2025 stärker denna bild då den visar att nästan vartannat företag (45 procent) upplever att expansion försvårats eller hindrats av reglers utformning eller tillämpning och en majoritet (54 procent) befarar en fortsatt ökning av regelbördan.³ En analys gjord av Internationella valutafonden (IMF) 2024 visar att kostnaderna för handel inom Europa år 2020 motsvarade ett tullpåslag på 44 procent av

¹ [Evaluation of the New Legislative Framework, SWD \(2022\) 364](#)

² [Svenskt Näringsliv, Företagens regionala utveckling 2026](#)

³ [Näringslivets Regelnämnd, Regelbarometern 2025](#)

varans värde för den genomsnittliga varumarknaden, jämfört med 15 procent för handel mellan amerikanska delstater.⁴

Återbruk, återtillverkning och tillvaratagande av sekundärmaterial är exempel på sådana områden som inte får försvåras av alltför snåriga regelverk om resurseffektiviteten i samhället ska öka och den inre marknaden ska kunna utvecklas även för sekundärmaterial, biprodukter och återbrukat material.

Samtidigt finns det behov av tekniska justeringar och uppdateringar av ramverket för EU:s produktlagstiftning, dels för att möta nya utmaningar, dels för att komma till rätta med olikheter som utvecklats över tid genom de olika sektorslagstiftningar som upprättats med stöd av ramverket.

7. Implementeringsrådets bidrag till svensk ståndpunkt inför kommande EU-förhandlingar

Närmare insikt i behovet av uppdatering och tekniska justeringar finns till stor del hos näringslivsorganisationerna. Rådet har noterat att Regeringskansliet genom Utrikesdepartementet redan har inlett en dialog med dessa om den stundande översynen, vilket är mycket positivt. Rådet begränsar därför sitt yttrande till medskick av horisontell eller procedurinriktad karaktär och till att uppmärksamma rekommendationer som rådet gjort i tidigare yttranden men som även är relevanta inför översynen av lagstiftningsramen för produkter.

Rådets tidigare inskickade yttranden som berör frågor om harmonisering och den inre marknadens funktion är främst rådets [yttrande 2025-08-07 om förslaget till Omnibus IV om digitalisering och gemensamma specifikationer](#) samt rådets [yttrande 2026-01-20 om den kommande EU-rättsakten om cirkulär ekonomi](#).

Implementeringsrådet vill mot bakgrund av lägesbeskrivningen ovan framhålla följande punkter som särskilt relevanta för regeringen att antingen förmedla till kommissionen under utarbetandet av förslagen och/eller framföra under förhandlingarna om förslagen:

⁴ IMF October 2024 Regional Economic Outlook: Europe Note 1

Håll ihop förhandlingarna

Översynen av standardiseringsförordningen synes följa en annan tidtabell än översynen av det övriga produktramverket. Rådet vill betona vikten av att de båda spåren hålls ihop så mycket som möjligt eftersom en väl fungerande standardisering och användningen av standarder är en så essentiell del i produktramverket. Om de olika förslagen hanteras i olika rådsarbetsgrupper och med olika tidtabeller ökar behovet av omsorgsfull koordinering ytterligare.

Värna det som redan fungerar väl, särskilt NLF:s grundprinciper

Företagens behov av stabilitet och förutsebarhet gör att endast ändringar som medför nödvändiga förbättringar bör prioriteras, utifrån en grundlig behovs- och konsekvensanalys. Ett ständigt föränderligt regelverk adderar bördor och kostnader för företagen. Osäkerheter förknippade med framtida regeländringar påverkar även företagens investeringsvilja negativt, vilket i sin tur försämrar svensk konkurrenskraft. Här behöver således regelförenkling och principerna för bättre lagstiftning vara vägledande.

En grundprincip som bör värnas är grundtanken med NLF, att övergripande väsentliga krav anges i EU-lagstiftningen, medan företagen kan använda harmoniserade standarder, som i sin tur ansluter till globala standarder, för att visa överensstämmelse med lagstiftningen. Detta ger företagen frihet att förfoga över *hur* kraven ska uppfyllas, vilket i sin tur lämnar utrymme åt innovation och optimering av de egna produktionsprocesserna.

En annan grundprincip i NLF som bör värnas är att obligatorisk tredjeparts-certifiering bör användas endast i de fall det är särskilt påkallat, t.ex. ur säkerhetssynpunkt. Att bygga upp nya certifieringsordningar tar tid och kostar pengar, vilket ytterst måste tas ut av kunderna, och att genomgå tredjeparts-certifieringar är både kostsamt och administrativt tungt, särskilt för de mindre företagen. De produktkrav som uppställs måste vara proportionerliga i förhållande till de risker som de avser att hantera.

Standardisering som primärt verktyg

Som rådet pekat på i sitt tidigare yttrande om Omnibus IV om digitalisering och gemensamma specifikationer anser rådet att regeringen bör värna den grundordning där EU-lagstiftningen anger att harmoniserade standarder (hEN) är det primära verktyget för att identifiera tekniska lösningar för att

visa regelefterlevnad Gemensamma specifikationer framtagna av kommissionen (CS) bör således endast användas som ett undantagsinstrument när hEN saknas. Särskilt viktigt är att samstämmighet med internationella ISO/IEC-standarder alltid eftersträvas, även i eventuella gemensamma specifikationer. Se rådets tidigare yttrande för ytterligare detaljer.

En aspekt som skulle kunna skynda på arbetet med att få fram harmoniserade standarder vore om standardiseringsarbetet kunde påbörjas parallellt med att lagstiftningen utarbetas eller revideras. Dessutom behöver det säkerställas att det som standardiseringsorganisationerna ombeds att utarbeta fokuserar på tekniska lösningar för hur kraven kan uppfyllas och att standardiseringsbegäran utformas på ett sådant sätt att organisationerna kan utföra sitt arbete.

Sträva efter koherens mellan angränsande regelverk

Att ensa definitioner m.m. så att de är enhetliga inom produktramverket är något som rådet ser positivt på. Därutöver behöver lagstiftaren även överväga hur definitionerna inom NLF, inkl. ekodesignförordningen (ESPR)⁵, samspelar med andra angränsande regelverk, inte minst EU:s produktsäkerhetsförordning⁶. Eftersom ett av syftena med översynen är att bidra till ökad cirkularitet kommer det även vara angeläget att se över hur NLF samspelar med EU:s lagstiftningar inom miljö- och hållbarhetsområdena, inklusive den kommande EU-rättsakten om cirkulär ekonomi.

Främja digitalisering och DPP, men skynda långsamt

De aktörer som rådet fört diskussioner med ser positivt på en ökad digitalisering och användning av digital produktinformation, inkl. digitala produktpass, DPP. Men ett starkt medskick är dock att skynda långsamt och att till en början bara inkludera sådan information i DPP som företagen redan har tillgång till och kommunicerar utanför företaget. Att leverera data kostar tid och pengar för företagen och kräver anpassningar i såväl företagets arbetssätt som IT-system. En övergång från papper till digitalt format som informationsbärare får inte i sig medföra krav på mer eller ny

⁵ Förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG.

⁶ Förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG.

information. Nya obligatoriska datapunkter bör endast läggas till DPP efter SME-check och nytto-/kostnadsanalys. Företag bör dock tillåtas att på frivillig basis inkludera ytterligare datapunkter som de bedömer vara till nytta för den egna verksamheten.

Spårbarhet i information som ska inkluderas i DPP kommer bli en viktig fråga som behöver hanteras, liksom cybersäkerhetsfrågor, t.ex. vem som har åtkomst till och vem som får gå in och ändra i en DPP. Ansvar för spårbarheten och hur långt den sträcker sig i värdekedjan behöver också beaktas och göras rimlig. Standardisering kommer behövas för att hantera informationsöverföringen i en hel leveranskedja. Produktinformation som behövs för hållbarhetsrapportering enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (Corporate Sustainability Reporting Directive, CSRD)⁷ etc. måste kunna hanteras via DPP och det måste fungera ihop med krav på elektronisk fraktinformation enligt eFTI-förordningen⁸ som ska börja tillämpas i juli 2027.

Överväganden om cirkularitet

Mot bakgrund av kommissionens ambition att främja ökad cirkularitet och den aviserade rättsakten om cirkulär ekonomi kommer det bli mycket viktigt att den reviderade ramen för EU:s produktlagstiftning och bl.a. ESPR samspelar med den kommande rättsakten om cirkulär ekonomi.

I produktlagstiftningen kommer det sannolikt behöva regleras vilket ansvar som åvilar den som återbrukar, renoverar eller återtillverkar en produkt och därefter åter sätter den på marknaden, och hur denna ska intyga överensstämmelse. För återbrukade och renoverade produkter, där målet är att varan när den säljs igen ska fylla samma funktion som den ursprungliga tillverkaren avsett, bör det inte ställas krav på uppdaterad produktokumentation. För väsentligt förändrade produkter kommer däremot uppdaterad produktokumentation behöva krävas då den som väsentligt ändrar en produkt bör ansvara för produktens säkerhet.

Gränsdragningen för vad som medför en väsentlig förändring skiftar idag mellan sektorslagstiftningarna, vilket kan göra det svårt för den som

⁷ Direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

⁸ Förordning (EU) 2020/1056 av den 15 juli 2020 om elektronisk godstransportinformation.

återbrukar en produkt att bedöma om tillverkaransvaret går över eller om ansvaret kvarstår hos ursprungstillverkaren. Att nyckelbegrepp som ”återbrukad”, ”reoverad”, ”återtillverkad” och ”väsentligt förändrad produkt” definieras på ett tydligt men pragmatiskt sätt är mycket viktigt för att möjliggöra framtidens cirkulära affärsmodeller. Samtidigt behöver det beaktas att varor som inte är lämpliga för återbruk inte bör återintroduceras på marknaden.

Inom ramen för arbetet med den kommande rättsakten om cirkulär ekonomi behöver de gällande EU-reglerna på avfallsområdet ses över och harmoniseras ytterligare så att de inte ställer upp onödiga hinder för att skala upp affärsmodeller kring återbruk och förädling av sekundärmaterial. Se mer om detta i rådets yttrande om CEA.

Se även avsnittet ovan om DPP och cirkularitet.

Bättre och mer koordinerad marknadskontroll samt ett tydliggjort ansvar vid e-handel från tredje land

Rådets intressenter ser ett mycket stort behov av bättre marknadskontroll, särskilt över produkter från tredje land och då särskilt lågprisprodukter från online-marknadsplatser. Dessutom behöver dessa aktörers ansvar för att produkterna efterlever EU:s produktregelverk tydliggöras. Några av intressenterna framhåller att detta är en överlevnadsfråga för vissa branscher inom EU, förutom grundsyftet att säkerställa att farliga produkter och skadliga ämnen inte kommer in på EU:s inre marknad. Dagens marknadskontroll är inte dimensionerad för att hantera den stora mängd produkter som kommer in från tredje land. Här behövs även samverkan med tullmyndigheter och fler koordinerande tillsynsinsatser på EU-nivå.

Rådet vill också uppmärksamma att behovet av marknadskontroll över produkter från tredje land inte enbart är begränsat till konsumentprodukter. Motsvarande import till EU sker även av t.ex. maskiner och komponenter avsedda för yrkesmässig användning.

Företagen, inte minst de små och medelstora, behöver också ha reell möjlighet att enkelt få översiktlig information och vägledning om de produktkrav som gäller.

Se även rådets yttrande om den kommande akten om cirkulär ekonomi, där behovet av bättre tillsyn framhålls.

Sammanfattande medskick

Implementeringsrådet anser sammanfattningsvis att regeringen bör verka för följande inför och/eller under kommande förhandlingar om revideringen av EU:s ram för produktlagstiftning:

- Håll ihop förhandlingarna om samtliga rättsakter i översynen. Låt inte standardiseringsdelarna förhandlas utan helhetssyn.
- Värna det som redan fungerar väl, särskilt NLF:s grundprinciper. Se till att eventuella ändringar föregås av en grundlig behovs- och konsekvensanalys.
- Verka för att harmoniserade standarder ska vara det primära verktyget för att identifiera tekniska lösningar för att visa regelefterlevnad. Gemensamma specifikationer bör endast användas som ett undantagsinstrument.
- Sträva efter koherens mellan angränsande regelverk.
- Främja digitalisering och digitala produktpass, men skynda långsamt.
- Verka för ett fungerande samspel mellan NLF och den kommande akten om cirkulär ekonomi. Nyckelbegrepp som ”återbrukad”, ”renoverad” och ”väsentligt förändrad produkt” behöver definieras på ett tydligt men pragmatiskt sätt. EU:s avfallslagstiftningar behöver ses över och harmonisera ytterligare för att underlätta handel med sekundärmaterial, biprodukter och återbrukat material.
- Verka för en bättre och mer koordinerad marknadskontroll av produkter, särskilt från tredje land, och att ansvaret vid e-handel från tredje land tydliggörs.

Kontaktpersoner i detta ärende är utredningssekreterare Karin Broms och biträdande sekreterare Vilma Bjurström (förnamn.efternamn@regeringskansliet.se).

Beslutat av Implementeringsrådet den 25 februari 2026.